

[Wilhelm.]

kunne forekomme, uden at offentligheden kender til det. Det er også derfor, jeg har stillet spørgsmålet. Men ministeren nøjes med at gentage spørgsmålet, han nævner ikke regeringens holdning til dette spørgsmål, som er noget andet end fagforeningsstøtte. Fagforeningsstøtte er mig bekendt offentligt tilgængelig i regnskaberne, der er ikke noget hemmelighedskræmmeri. Vi har ikke foreslået forbud mod støtte, men vi har foreslået eller ønsket, at man som et minimum i hvert fald fik kendskab til, hvem der støtter hvem.

Når ministeren henviser til OECD-deklarationen, som jeg i øvrigt selv har henvist til i begrundelsen, vil jeg gerne sige, at jeg synes, at ministeren og regeringen går udenom. Det er kun et par måneder siden, jeg spurgte den tidligere handelsminister, hvilke konsekvenser han ville drage lovgivningsmæssigt af, at Danmark sidste sommer underskrev OECD-deklarationen, som i vores øjne ikke er tilfredsstillende, men som alligevel stiller en lang, lang række krav til regnskabsoffentliggørelse fra disse selskaber, og, som ministeren helt rigtigt siger, ikke kun multinationale, men også nationale selskaber. Dengang fik vi det svar, at det agtede man da bestemt ikke at gøre noget ved. Man sidder altså dernede og underskriver deklarerationer; man foregiver at være interesseret i at få kontrol med multinationale selskaber og deres regnskaber. Men når der så ligger en deklaration, som Danmark har underskrevet, og som ministeren benytter sig af her i sit svar, og vi stiller spørgsmålet: hvilke danske lovgivningsinitiativer vil man så tage for at få opfyldt denne deklaration, ja, så får vi det svar fra den tidligere handelsminister, at man agter ikke at tage nogen lovgivningsinitiativer. Det står i Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 4126.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg forstår, at vi er enige om, at det er en sag, der skal ses i større sammenhæng, og ikke specielt en sag vedrørende handelsministeriets ressort. Men hvad angår OECD-erklæringen, så har det været fremhævet, at det er en erklæring om regler for god opførsel, og regeringerne er indstillet på, og det er den danske også, nu at lade denne henstilling virke et stykke tid og se, hvorvidt den bliver efterlevet. Vi har også sagt, at skulle man ikke efterleve

denne henstilling, så må man tage spørgsmålet op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *John Winther* (KF) til handelsministeren:

»Agter regeringen yderligere i flere år at forsinke fremsættelsen af lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark?«

(Spm. nr. 22).

Skriftlig begrundelse.

På trods af forslaget stadig mere hastende karakter har regeringen endnu ikke genfremsat forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark, angiveligt fordi man ønsker at afvente resultatet af en socialdemokratisk partikongres. Ifølge presseforlydender ønsker handelsministeren nu en yderligere udsættelse på flere år, før den endelige beslutning træffes.

John Winther (KF):

Ifølge Politiken fra den 10. og 11. marts i år er handelsministeren citeret for at have udtalt, at beslutningen om a-kraftværker yderligere må udsættes i flere år.

Hvis dette er korrekt, vil jeg bede ministeren oplyse, hvor mange år der dækker sig bag ordet »yderligere«, dvs. hvor mange år vi skal vente på en beslutning om vor fremtidige energipolitik. Rent faktisk ligger det jo sådan, at en beslutning på hele energiområdet ikke kan træffes, før der er taget stilling til kernekraften. Den nuværende usikkerhed umuliggør totalt en planlægning både hos elværkerne og hos erhvervslivet i øvrigt. Resultatet er, at for hver dag, der går, bringer vi os selv i en mere og mere uholdbar og sårbar situation.

Da forslaget om indførelse af kernekraft oprindelig blev fremsat af regeringen, blev dets stærkt hastende karakter med rette påpeget. Siden da er der intet sket, og usikkerheden om vor fremtidige energipolitik er som følge heraf blevet større. Jeg håber derfor, at ministeren i sit svar vil kunne afkræfte, at regeringen påtænker en yderligere udsættelse af beslutningen.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Den 10. december sidste år svarede min forgænger på et spørgsmål fra folketingets energi-